

(k narozeninám Pavlíny Jíšové) V jedné písni se zpívá: „*Do jedné řeky dvakrát nevstoupíš*“. Je zpěvačka, autorka tohoto textu, která vstoupila do několika řek a v každé z nich objevila pro sebe i pro posluchače a diváky něco nového. Ta zpěvačka se jmenuje

Pavlína Jíšová

, ale protože je podle rodného listu Pavla, na Pavlínu svátek neslaví. 21. září to bylo padesát let, co poprvé otevřela oči na jihu Čech. Ještě samozřejmě nevěděla, že se jí bude říkat královna českého folku. Mám to potěšení, že jsem ji poznal i v soukromí a pokud bych měl vybrat z jejích vlastností mimo hudební talent, vybral bych na prvním místě skromnost a smysl pro humor. Začínala v dětském folklórním souboru, vedeném její maminkou, v pubertě si ničila hlasivky v bigbitu, kde tloukl bicí i její pozdější manžel. Jenže o něco později ji oslovil jiný žánr. Přišla kapela

Sem tam

a první Porta.

Svět folku si začal všimnout blondýnky s výrazným hlasem, na první poslech odlišitelným od ostatních dam na folkovém nebi. Krom Porty začala slavná léta s uskupením **Žalman a spol.**, v němž účinkovala spolu s Pavlem Žalmanem Lohonkou a Tondou Hlaváčem. Mezitím stihla, po sedmiletém úsilí, dokončit studia na pedagogické fakultě, vdát se a přivést na svět dceru Adélu. Pavlína občas končí své koncerty větou:

„Když vás budou děti zlobit, začnu je učit.“

Jak známo, na stupínku zatím nestála. Přišly i první desky - countryová s kapelou

Weekend

a podle většinového názoru nej album s

Druhou trávou

. Vše se mění a po návratu z mateřské stála Pavlína před otázkou, kam dál, když jí Žalman místo v kapele nepodržel. Reagovala na tuto událost Písní o nepodané ruce. Ruku jí podala

kapela

Nezmaři

a v ní prožila 11 let, až do povodně v roce 2002, která jí nejen odplavila společnou domácnost s manželem Zbyškem Raškou, ale i angažmá u Nezmarů. Jenže to by nebyla Pavlína Jíšová, aby život nešel dál. Již v éře Nezmarů si občas zazpívala s kapelou

A basta

, kde za bicími seděl Zbyšek Raška a hráli v ní i Tonda Hlaváč a Vojta Zícha. Další řekou po povodních byly nové vlastní kapely, které měnily název i složení a každá znamenala autorské desky. Neopominutelnou stránkou Pavlíniny Jíšové jsou, jak známo, texty a melodie. Kolik jich dodneška je, netroufnu se spočítat, ale je jich „mnoho“, jako rytířů v Blaníku. V posledních letech se do kapely zařadila i dcera Adéla, které mámu nezapře ani talentem, ani tím, jak vypadá. Čas letěl a najednou je tu „poslední cet“ a bude nadále jen „sát“. Pavlína se rozhodla oslavit své narozeniny 16. září 2012 v pražském divadle ABC. Na pódiu krom oslavenkyně, která se po odchodu od Nezmarů naučila hrát velmi dobře na kytaru, stály v „základní řadě“ jen dámy. Vedle stálice Adély, která si podle své jedné písně zvolila pseudonym Jonášová (tak jí, prosím, gratulace k sňatku již nepište), stála Romana Tomášková s basovou kytarou a Petra Šany Šanclová s kytarou a mandolínou. Musím konstatovat, že po létech prožitých na koncertech kapel Pavlíniny Jíšové mě tato dámská sestava velice dostala, a to nejen proto, že na jevišti stála čtyři velmi půvabná děvčata. Je nebývalým luxusem, aby taková dobrá zpěvačka, jakou je Romana Tomášková, „pouze“ hrála na basovou kytaru, a vokály a sóla nechala kolegyním. „Zbytku kapely“ to znělo jako v kostele a z partesů, až mě lítal po zádech mráz. Zajímaví byli i hosté: Pavel Malina, Robert Křesťan, Luboš Malina a jak se píše v titulcích ...a další. Za nemocného Žalmana přečetl jeho dopis „nejvyšší“ český novinář Honza Hlaváč, který si s Pavlínou i zazpíval. Milí byli i hosté v první řadě: Yvonne Přenosilová, Karel Vágner, Slávek Janoušek, Wabi Daněk a další. Jak se sluší a patří, oslavenkyně byla zaplavena květinami, dostala dort, na němž díky svému dechu brilantně sfoukla všechny svíčky a pěkným darem byla i marcipánová kytara. V neposlední řadě musím poděkovat i zvukaři Jirkovi Maškovi a velmi dobrému, uměřeně vkusnému moderátorovi Vladimíru Čechovi, u něhož by se mohla řada rádobyvtipných bavičů učit. Jeho maminka Heda, na níž rád vzpomínám, z něj musí mít jistě radost.

Je paradoxní, ale co dnes není, že na jevišti stály vedle sebe čtyři osobnosti, o nichž by měl svět více vědět, ale to už je osud lidí bez loktů a manažerských pilulek. Byl to moc hezký večer a jako o trošku starší kluk Ti, má milá Jíšo, přeji spoustu dalších hudebních a textařských nápadů, hodně koncertů a samozřejmě zdraví a hodně radosti z tvé šikovné a krásné dcerky. Život přece začíná na začátku „sát“ vlastně podruhé.